

**UNIVERSITATEA „REGELE FERDINAND I“ DIN CLUJ
FACULTATEA DE MEDICINĂ**

165h

Odontologia Iui Theodorus Priscianus

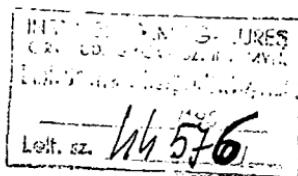
TEZĂ

PENTRU

**DOCTORAT ÎN MEDICINĂ ȘI CHIRURGIE
PREZENTATĂ ȘI SUSTINUTĂ IN ZIUA DE 19 IULIE 1940**

DE

CIORNAJA VERA

24 MAY 2005

CLUJ
TIPOGRAFIA NAȚIONALĂ
1940

**UNIVERSITATEA „REGELE FERDINAND I“ DIN CLUJ
FACULTATEA DE MEDICINĂ**

Decan: Prof. Dr. Drăgoiu I.

PROFESORI:

Anatomia Umană	Prof. Dr. Papilian V.
Chimia Generală Medicală	„ Secăreanu Șt.
Chimia Biologică	„ Manta I.
Istologia și Embriologia	„ Drăgoiu I.
Fiziologia și Fizica Medicală	„ Benetatu Gr.
Anatomie Patologică	„ Vasiliu T.
Bacteriologie	„ Baroni V.
Patologie Generală și Experimentală	„ Botez M. A.
Igienă și Medicină preventivă	„ Moldovan I.
Medicină legală	„ Kernbach M.
Radiologie	„ Negru D.
Istoria Medicinii	„ Bologa V.
Farmacologie (supl.)	„ Baroni V.
Clinica Medicală I.	„ Hătieganu I.
Clinica Medicală II. (Semiologie)	„ Goia J.
Clinica Chirurgicală	„ Pop A.
Clinica Chirurgicală și boalele căilor urinare	„ Teposu E.
Clinica Obstetricală și Gynecologică	„ Grigoriu C.
Clinica Dermatologică și Sifiligrifică	„ Tătaru C.
Clinica Infantilă și Puericultură	„ Popoviciu G.
Clinica Neurologică	„ Minea I.
Clinica Psihiatrică	„ Urechea C.
Clinica Oftalmologică	„ Michail D.
Clinica Balneologică și Dietetică	„ Sturza M.
Clinica Otorino-Laringologică	„ Buzoianu G.
Clinica Stomatologică	„ Aleman I.
Igienă și Medicină Preventivă (conferințe)	Agr.
Clinica Boalelor contagioase (Conf.)	Conf.
Fizica Medicală (Conf. supl.)	„ Zolog M.
	„ Gavrilă I.
	„ Marian V.

JURIUL DE PROMOTIE:

Președinte: Dl. Prof. Dr. V. Bologa

Membrii: { " " " Benetato
" " " Buzoianu

Suplent: Conf. Dr. I. Gavrilă.

INTRODUCERE.

Intr'o teză lucrată în Institutul Istoriei Medicinei, Domnul Nicolae Necrilescu, a studiat cunoștințele odontologice la Bizantinul Oribaziu.

Solicitând o lucrare de Istoria Medicinei, Dl. Prof. Dr. V. Bologa mi-a dat ca subiect strângerea tuturor informațiilor despre stomatologie la un alt scriitor dela sfârșitul antichității, la **Theodorus Priscianus**.

Precepitându-se evenimentele în ultimul timp, am fost nevoită să mă grăbesc pentru a putea ajunge la promoție. În consecință cu învoiearea Dului Președinte al tezei, am redus mult lucrarea plănuitură, limitând subiectul numai la ontologie.

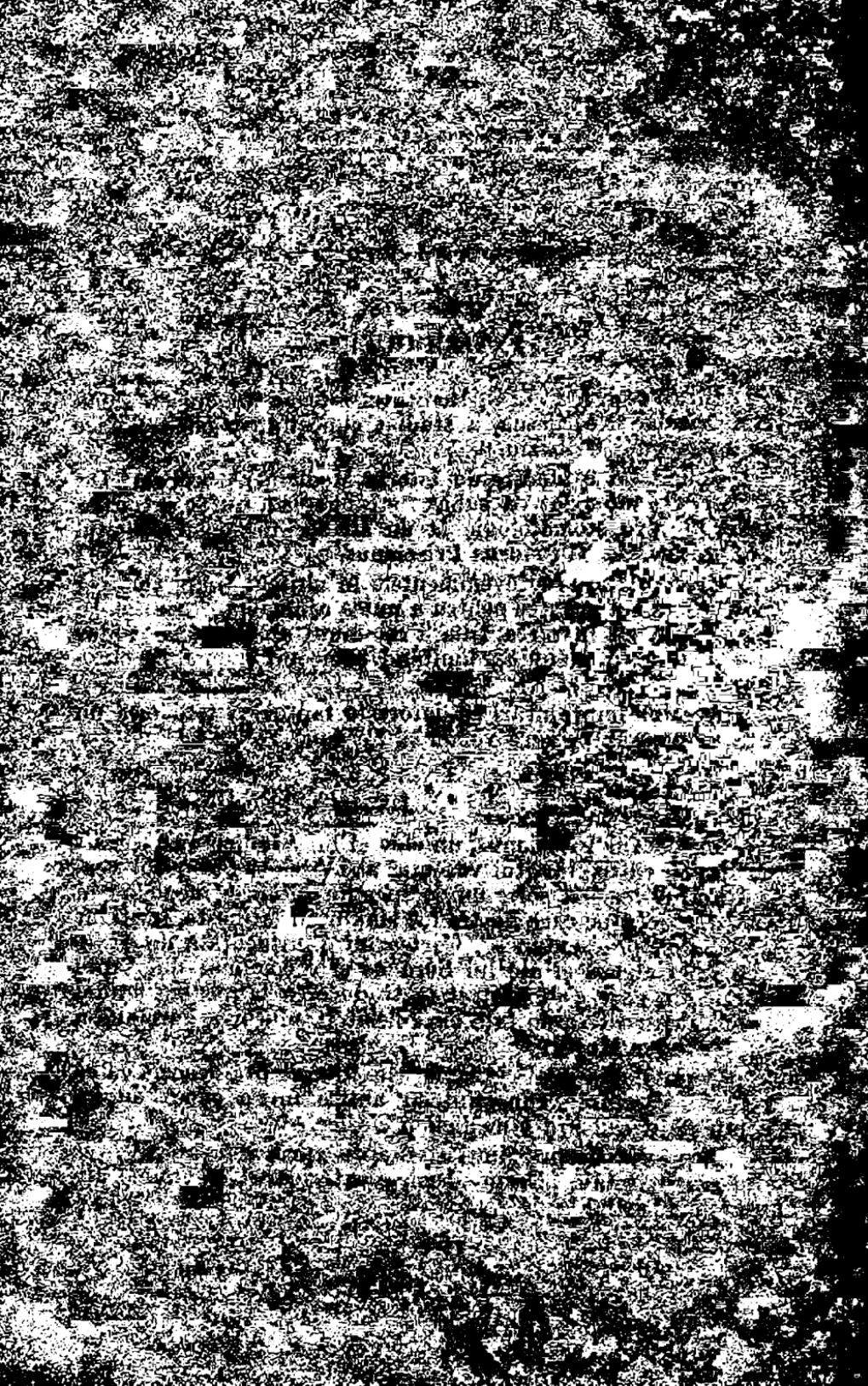
Acestor împrejurări se datorează faptul că teza mea nu are amploarea pe care voi am să i-o dau.

* * *

Theodorus Priscianus, un elev al lui **Vindicianus**, a trăit în Roma, către sfârșitul veacului al IV-lea și începutul veacului al V-lea. A scris un compendiu despre medicină în limba greacă pe care l-a tradus singur în latinește, intitulat „*Medicina praesentanca*“. Cartea lui e influențată de serierile lui **Galenos** și ale lui **Soranos** și e compusă din șapte părți, din care s'au păstrat în traducerea latinească numai cinci. Pentru teza de față am folosit traducerea germană a lui **Tehodor Meyer**.

Odontologia lui Priscianus este interesantă de aceea că ea reprezintă starea cunoștințelor antice într'o epocă de început de decadență a medicinei clasice.

Capitolul despre dinți și despre gură, este al XVI-lea din carteia întâia „Despre boalele exterioare“, și anume ali-niatele 46 până la 54.

ODONTOLOGIA LUI THEODORUS PRISCIANUS. DESPRE IMBOLNĂVIRILE DINTILOR.

Durerile de dinți se combat cu baligă de măgar uscată, care se freacă și se folosește ca praf de dinți. Tot așa este de folos dacă ea se amestecă cu oțet și se ține mai mult timp în gură. Acelaș scop se poate atinge cu sucul cald al sfeclei sau cu un decoct de rădăcini ale castravetelui sălbatec în vin, sau soda frecată cu olei, sau un decoct de frunze de trandafir în vin, sau de frunze de rug în oțet. Efect bun au și fructele de chiparos sau o bucată de lemn răšinos fierb în vin. Și rădăcină dulce fiartă în vin ajută imediat când dinții se mișcă și sunt dureroși. Când toți dinții dor, atunci trebuie să ții în gură răšină de cedru și durerile se vor micșora imediat. Dacă dor însă măselele, atunci e bine să iei o baie și în timpul acela să îți clătești gura necontenit cu zeama ierbii de soldină. Acest lucru ajută imediat. Tot așa dacă fierbi rădăcina aceasta în oțet și faci același lucru. Mai ajută și frecarea frecventă a dinților cu rădăcina de tarhon. Durerile dispar și dacă se afumă dinții cu rădăcinile plutei de mare, puse pe cărbuni. Un dintă de câine ars are deasemenea efect, și frecarea dinților cu floare de aramă în olei sau cu lapte cald și proaspăt de măgăriță atenuiază îndată durerile.

Dacă se găsesc însă în dinți găuri care putrezesc, atunci se va pune în acestea chimin negru prăjit și muiat în oțet sau piper măcinat, amestecat cu răšină de galbanum sau striaخ. Se mai poate umplea cavitatele cu alaun pulverizat. Și efectul prafului de gogoși de ristix amestecat cu miere e bun.

Dacă însă dintele se mișcă dela sine sau în urma unei lovitură, atunci ungem cu praf de mărgean și el se va fixa iarăși.

Dacă vrem să facem să cadă dinții, care sunt de mult bolnavi, dela sine, atunci vom amesteca praf de tarhon sau de pelinariță cu oțet și vom freca dintele de jur împrejur. El va cădea atunci dela sine. Sau vom umplea cavitatea dințului cu zeama laptelui cuciului și vom obține acelaș rezultat. Sau vom scoate intestinele dintr-o sopârlă de câmp și o vom usca și pulveriza. Cu acest praf vom unge dintele sau vom umplea cavitatea. Dacă după aceia vom searifica puțin gingia, dintele va cădea în curând.

Acelaș efect îl are un amestec de grăunte enidice amestecate cu răsină de galbanum. Și medicamente flegmagoge sunt adese de folos, de exemplu: dacă frecăm cu fluerătoare singură sau amestecată cu puricariță. Sau cu un amestec de ceară, cu praf de gogoși de ristic. Sau dacă se fierbe usturoi cu frunze verzi de lămăițe în oțet, și dacă se ține acest decoct mult timp în gură. Sau se fierbe origanum în unt de lemn și se spală dinții cu această fieritură caldă. Și administrarea externă a unui săculeț cald cu sare sau meiu este de folos. Toate aceste medicamente folosesc numai atunci dacă se administreză calde, așa cum prescrie Hipocrat.

Următorul praf de dinți este de folos atât pentru mențineră sănătății dinților cât și pentru cei bolnavi: amestecă sare și miere, arde amestecul și freacă-l cu puțină răsină de miră. Acest praf folosește-l după prescripție. Și praful de mastix are acelaș efect. Se amestecă trei părți de lână proaspăt tunsă, arsă și carbonizată cu o parte de sare arsă și se folosește praful în acelaș fel. După aceia trebuie însă să-ți clătești gura cu vin în care ai fierit stânjinei din Iliria. Și frunzele de laptele câinelui fierte în vin sunt bune. Dacă vei folosi acest leac cald, spălându-ți cu el de două ori pe lună dinții, atunci ei vor fi întotdeauna albi și sără cusuri.

Durerile gingilor se vor alina îndată, dacă îți vei spăla gura cu oțet cald în care s'au fierit rădăcini de breiu.

C O N C L U Z I I

1. Odontologia a lui Theodorus Priscianus, reprezintă un regres vădit față de cea a autorilor din epoca clasică a medicinei antice. Ea se rezumă la o serie de medicațiuni locale cu diferite leacuri populare. Ori și ce element de chirurgie odontologică lipsește.

2. Noțiunile odontologice ale lui Theodorus Priscianus, prezintă în schimb un interes deosebit pentru studierea filiației diverselor leacuri băbești în medicina populară de astăzi.

Văzută și bună de imprimat:

Decanul Facultății de Medicină:

ss. Prof. IOAN DRĂGOIU.

Președintele tezei:

ss. Dr. V. BOLOGA

B I B L I O G R A F I E

1. **A. Castiglioni:** Histoire de la Médecine, Paris 1931, 781 pag.
2. **G. P. Geist-Jacobi:** Geschichte der Zahnheilkunde, in Neuburger și Pagel, Handbuch der Geschichte der Medizin, Jena 1905, vol. 3 pag. 355—387.
3. **Karl Sughoff:** Geschichte der Zahnheilkunde, Leipzig 1921, 206 pag.
4. **Johannes Paul Kötteritsch:** Zahnärztliches bei Aulus Cornelius Celsus (Teză Leipzig) Berna 1926, 45 pa.
5. **Necrelescu Nicolae:** Cunoștințele odontologice ale lui Oribaziu. Teză Cluj 1940. 19 pag.
6. **Theodor Meyer:** Theodorus Priscianus und die Römische Medizin. Jena 1909, 352 pag.